

ZDRAVKO OCVIRK

### KADAR SEM ČISTO SAM

Kadar sem čisto sam,  
v sebi sem zaokrožen,  
v notranjosti ves izožen,  
sebe takrat tehtám.

Majhen sem v svojem jazu,  
poln napak in zlobe,  
srce je polno tegobe,  
ničnost bedi na obrazu.

Štejem utripe srca,  
režem iskanja ledino,  
brusim spoznanja ostrino,  
hočem življenju do dna.

V meni je sam nemir,  
večnostno borbeno trenje,  
nikdar dokončno sproščanje,  
svetlih poti nikjer.

Kadar sem čisto sam,  
v sebi do dna se razkrijem,  
po novih stvaritvah vpijem,  
sebi se ves predam.

VINKO BELIČIČ

### JUTRO V VINOGRADU

Nad ravnino megla kot morjé leži,  
a v goricah se obilna rosa v solnčecu blešči,  
svetle kaplje z breskev padajo med trte.  
Strehe komaj vidijo se iznad brajd košatih,  
v zidanicah bodo polknice ves dan zaprte.

Težko sope rdeča plodna prst  
in oči se še mudijo pri razkošju dolgih vrst.  
Danes vzeli za novino smo keblince nove.  
Zdaj si radostno zavijamo rokave,  
zrelo grozdje dolgo čaka že in zove.

VIDA TAUFER

### VENERE DI CIRENE

Stoji v praznini sobe, lepa kakor sen  
brez rok, brez glave, vlita v gladki kamen.  
vsa težka, polna, kakor sto bremen,  
ponosno čaka sama tu na samem.

Ljudje strmijo v njene bele grudi,  
v telo božansko, hladno kakor led.  
Strmijo vanjo in nekdo se čudi,  
da tu je ona, tam ostali svet.

VIDA TAUFER

### V CERKVI

V bridkosti gledam rane Tvojih rok,  
veliko ustnic jih je poljubilo,  
veliko vzdihov se je vanje zlilo,  
Ti pa si vedno sam in vedno Bog.

Vdano stopam v Tvoj silni krog,  
svetloba Tvoja me je vso objela.  
Jaz sem človek, Ti si večni Bog,  
med nama prah je in stoletja bela.